

tes Tidende Sp. 1122, Lovforslaget som vedtaget dersteds i Tilleg C. Sp. 57—58).

Justitsministeren (Mellermann): Som i alt Fald de ærede Medlemmer, som interessere sig nærmere for denne lokale Sag, som jeg tør forudsætte, at Flertallet af de ærede Medlemmer ikke have nogen Interesse for, ville have bemærket, er dette Lovforslag undergaaet en lille Forandring i Folkethinget, som det imidlertid ikke forekommer mig er af nogen gjennemgribende Betydning. Det var oprindeligt paatænkt, at den Del af Vandrup og Seeft Sogne, som for Tiden henhøre til Nørre Lyrstrup Herred, skulde henlægges under Kolbing Herred; men man fandt i det andet Thing, at det vilde være urigtigt at dele disse Sogne saaledes, og at det var rigtigt, at de forbleve samlede og navnlig helt og holdent bleve henlagte under Zerlev-Andst-Slaugs Herreder. Den Grund, der nærmest kunde tale mod at lade de omspurgte Dele af Vandrup og Seeft Sogne ligge under Zerlev-Andst-Slaugs Herreder, er, at de tidligere have hørt til Slesvig, og at Slesvigsk Ret har været gjældende der, og at det vil være heldigt, at Retsbetjenten er bekendt med den slesvigiske Lovgivning, hvilket ikke er Tilfældet med Retsbetjenten i Andst-Slaugs Herred, men derimod i det andet Herred. Smidlertid maa det erindres, at dette Hensyn ikke er af stor Betydning, idet jo nemlig hvert Aar, der gaar, bringer os længere borte fra den Periode, da Slesvigsk Ret gjaldt i disse Sogne, saaledes at man kan gaa ud fra, at Antallet af de Tilfælde, hvori der overhovedet vil være Spørgsmaal om Slesvigsk Ret, stadig vil blive mindre og mindre. Dertil kommer ogsaa, at man selvfølgelig ikke fra Regjeringens Side kan paatage sig at skaffe disse Distrikter en Retsbetjent, som er bekendt med Slesvigsk Ret. Det er vel næsten at forudsætte, at dersom den nuværende Retsbetjent skulde blive forflyttet eller af andre Grunde gaa af, er det slet ikke sandsynligt, at man vil kunne skaffe dem Noget, som henhører Noget dertil. Jeg har derfor ikke troet at burde modsætte mig dette Forslag. — Dernæst er der foregaaet en lille Forandring, idet man har forhøjet det Bidrag, som Retsbetjenten i Andst og Slaugs Herred skal betale til den anden Retsbetjents Kontorudgifter, noget, nemlig med 100 Kr. Det er slet ifølge den Betragtning, at, naar man fik Lov til at oppebære Sporiser fra de omspurgte Dele af de to Sogne, jeg nu nævnedes, vilde man vinde saa meget i Indtægt, at der var Billighed for, at hans Udredelse til den anden Retsbetjent ogsaa forhøiedes noget. Jeg skal bemærke, at den paagjældende Retsbetjent selv har erklæret sig villig til at gaa ind herpaa, saaledes at der altsaa fra den Side betragtet ikke kan være nogen Betænkelighed. Det er i det Væsentlige, hvad jeg tror at behøve at bemærke om dette Lovforslag for Diebliffet.

Naben. Det er en meget blid Skjæbne, dette lille Regjeringslovsforslag har haft i det andet Thing; Ingen har været imod det. Ministeren, Udvalget og, saa vidt jeg veed, samtlige det andet Things Medlemmer have været enige i denne Sag. Hvori Grunden til denne store Enighed egentlig ligger, skal jeg ikke kunne sige; maaske deri, at det lod til ved Forslagets 1ste Behandling, at den høitærede Justitsminister ikke selv holdt saa særdeles strengt paa Lovforslaget. Et indflydelsesrigt Medlem i det andet Thing udtalte ved Lovforslagets 1ste Behandling, at det maaske vilde være rigtigt, at der angaaende de 4 gammelgyldige Sogne Seeft, Standerup, Hjarup og Vandrup ikke blev definitivt taget nogen Bestemmelse om, til hvilket Herred de skulde høre, men at de blot foreløbig bleve liggende under Andst og Slaugs Herred, indtil den Tid kommer, da Kolbing Herred bliver oprettet; saa burde de høre derunder, navnlig hvis Andst-Slaugs Herredskontor flyttedes ud i Slaugs Herred. Det blev, som sagt, fremhævet af et indflydelsesrigt Medlem i det andet Thing, og den høitærede Justitsminister sagde, at han kunde ikke se, at der var Noget til Hinder for en saadan Ordning; men det er netop Stridspunktet, hvor disse 4 Sogne skulle høre hen. Alle ere enige om, at de 5 Sogne i Bruft Herred bør høre til Kolbing Herred, men Stridspunktet ligger som sagt i, hvor de omtalte 4 Sogne skulle høre hen. Jeg veed, som sagt, ikke, hvori det ligger, at Loven har faaet en saa gunstig Modtagelse; men jeg kunde have ønsket, at den havde faaet en anden Modtagelse; jeg kunde have ønsket, at den kunde have kommet til at dele Skjæbne med en Del andre Regjeringsforslag, thi efter min fuldeste Overbevisning er den en meget uheldig Lov. Loven af 16de Februar 1866, som ordnede Jurisdiktionsforholdene nede ved Landgrændsen, har efter min fulde Overbevisning ordnet det paa en aldeles tilfredsstillende Maade. De Tanker, der laa til Grund for denne Ordning, var for det Første, at man vilde slaa en Streg over den uheldige Kongeaasgrænde; man vilde forene de Sogne, der forhen havde hørt under Slesvig, med nørrejydske Sogne; man vilde udslette ethvert Spor af denne uheldige Grænde, der har været til saa ubodelig Skade for Landet, og dernæst var Tanken, at man vilde lægge Herredskontoret for Andst og Slaugs Herred ud i Herredet. Naar man ser paa det store, langstrakte Herred, som strækker sig cirka 8 Mil op ad Sjællands Højder og tæt til Sønder-Dumme, synes den Tanke at ligge nær, at det er ikke i sin Orden, at Andst og Slaugs Herredsfoged bor i Kolbing. Ved Loven af 16de Februar 1866 arronderedes Kolbing Herred i en Kreds rundt om Kolbing. Nu kommer nærværende Forslag og skærer en Trekant, som lige med Spidsen berører Kolbing, ud af Runddelen; jeg tror, det er meget uheldigt. Jeg